

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ

РАЗМИСЪЛ

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

РАЗМИСЪЛ^[0]

*С тъга си мисля аз за нашто поколение!
В грядущето му мрак и пустота цари,
и тъй под бремето на мъдрост и съмнение,
бездействието ще го състари.
Още от люлката сме наследили
заблуди на бащи — уж мъдри, а глупци,
и ето, кретама отчаяни, унили,
на всеки пир сме чужденци.
Към зло и към добро позорно равнодушни,
от първия си ден линеем без борба;
и пред опасността сме срамно малодушни,
и роби пред властта — най-жалката съдба!
Така спаружен плод, избързал да узрее,
не радва погледа, не радва и вкуса,
всред клонки цъфнали самотно се люлее:
те чакат плод, а той — на своята смърт часа!*

*Умът се изсуши от знания безплодни.
От близките дори укривахме със страх
надежди пламенни и думи благородни
на чиста страст, посрещана със смях.
Едва отпивахме от сладостите скрити,
но все пак разпиляхме своя жар;
от всяка радост — уж, за да не ни пресити —
изстискавахме докрай най-свидния нектар.*

*Лиричните мечти, безсмъртното изкуство
в ума ни не горят със сладостен екстаз;*

*спят в алчната ни гръд остатъци от чувство,
като съкровище, без цел зарито в нас.
И мразим ние, и обичаме случайно,
и страст не влагаме в злината, в любовта —
в душата лъха студ и тя трепери тайно,
докато огън ври в кръвта.
И скучна е за нас най-пищната забава,
и на дедите ни детинския разврат;
към гроба бързаме без щастие, без слава,
с насмешка гледайки назад.*

*И като мрачен сонм, обречен на забвение,
ще минем през света безследно и без шум,
без да оставим тук ни плод на вдъхновение,
ни замисъл на гениален ум.
И над праха ни стих с присъда справедлива
потомък ще мълви със злоба на уста —
така измамен син горчиво се надсмива
над своя разорен баща.*

1838

[0] Една от най-значителните творби не само в руската, но и в световната философско-гражданска лирика. Още Белински отбелязва „елмазната твърдост на стиха, гръмовната мощ на бурното въодушевление, исполинската енергия на благородното негодувание и дълбоката тъга“, с които се отличава стихотворението на Лермонтов. (В. Г. Белинский. Полное собрание сочинений. Том 6, Санкт-Петербург, 1903, с.39.) ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.